

НОВИ САД - Хришћани који се придржавају Јулијанског календара обележавају данас Велику суботу - дан посвећен сахрани Господа Исуса Христа и његовом боравку у гробу пред Васкрсење.

Велика субота је други дан хришћанске жалости, после Великог петка - дана распећа и смрти Христове, а верници га обележавају у молитви и тишини јер је то дан који је Христос провео у Аду (подземљу).

На овај последњи дан недеље страдања и смрти верници целивају плаштаницу на Христовом гробу, која се на Велики петак свечано износи пред православне олтане и крајем дана у суботу, пред славље Васкрсења, уз посебан ритуал опхода око цркве, уноси у олтар.

Поноћном Васкршњом литургијом Светог Василија Великог завршавају се дани жалости и почиње празник Васкрсења.

Свештеници у православним храмовима се у знак васкршње радости и победе на смрћу пресвлаче у светле одежде и у осветљеној цркви читају Јеванђеље о радосној вести анђела.

Почетак васкршњег славља оглашава се звонима на православним храмовима, која први пут звоне после дана жалости, када се уместо литургија служе царски часови, а богосужења најављују дрвеним клепалима.

Народ у храмовима одговара молитвом на хорско појање анђела и са упаљеним воштаницама ишчекује Васкрсење, најрадоснији празник победе живота над смрћу, који је основа хришћанске вере.

Овај обред се поштује у свим православним храмовима, а у Јерусалиму се сва догађања везују за цркву Гроба Христовог, где верници сваке године на Велику суботу присуствују чудотворној појави "благодатног огња".

У храму Светог Гроба у Светој земљи већ вековима јерусалимски патријарх узноси угашено кандило, које се само пали и тај огањ преноси на свеће окупљених верника, а они даље својим ближњима и у своје храмове.

(РТВ)